

Dagelijks
katern
over het
persoonlijke
in het
leven

ego

MIGRAINE MOGELIJK TE OPEE

Het sluiten van een gaatje tussen de boezems van het hart zou een enorme verlichting voor veel hoofdpijnpatiënten betekenen. Ongeveer twee derde van de migrainepatiënten blijkt een shunt te hebben, een verbinding tussen de linker- en rechterboezem in het hart. Het gaatje zorgt

MIGRAINE MOGELIJK TE OPEREREN

Het sluiten van een gaatje tussen de boezems van het hart zou een enorme verlichting voor veel hoofdpijnpatiënten betekenen. Ongeveer twee derde van de migrainepatiënten blijkt een shunt te hebben, een verbinding tussen de linker- en rechterboezem in het hart. Het gaatje zorgt

ervoor dat de linker- en rechterbloedcirculatie met elkaar in verbinding staan. Die hartafwijking komt gemiddeld bij een op de vijf mensen voor. Wordt het gaatje gesloten, dan verdwijnt bij zes van de tien patiënten de migraine.

Dat de oorzaak van migraine niet uitslui-

tend een zaak van het hoofd is, is een nieuw inzicht. Cardioloog in wording M. Post kwam de relatie tussen het hartgaatje en migraine op het spoor door behandelingen die hij uitvoerde bij patiënten met een herseninfarct, bij wie de ongewenste verbinding operatief werd afgesloten.

ECHTSCHIEDINGSADVOCaat SCHRIJFT ODE

'De pastoors zullen

Meer dan dertig jaar lang hielp hij koppels uit elkaar te gaan, aanhoorde hij de verhalen van duizenden ruziënde en ontgoochelde partners. 'Toch geloof ik nog altijd in de liefde', zegt meester Jacques Tremmery. Daarom schreef hij de roman *Kom op mijn schoot*, het resultaat van dertig jaar omgaan met en filosoferen over liefde, overspel en huwelijk.

DOOR TINA DE GENDT / FOTO YANN BERTRAND

Tk maakte met mijn uitgever een deal: ik schreef een paar technische boeken over echtscheidingsrecht, maar dan moest hij ook mijn roman uitgeven", zegt Jacques Tremmery. "Na dertig jaar was ik de cijfertjes gron- dig beu, ik wilde ook wel eens mijn persoonlijk verhaal kwijt." *Kom op mijn schoot* werd een bombastisch relaas met een cast vol stereotiepen, dat qua schrijfstijl eerder aanleunt bij de hagiografie dan bij de roman. Het boek vertelt over de verhouding tussen Johan, professor aan een Vlaamse Universiteit (en nota bene advocaat) en de veel jongere Luisa, zijn assistente. Tegenover alle andere

personages, die worstelen met hun liefdesleven, worden de twee hoofdpersonages opgeworpen als het toonbeeld van de pure liefde.

Ik kan me niet ontdoen van de indruk dat uw roman overloopt van de autobiografische elementen.

"Als je daarmee bedoelt dat ik niets verzonnen heb en alles gebaseerd heb op wat ik gehoord heb in mijn praktijk, is dat zeker waar, maar of het daarom op mij is gebaseerd, is een andere vraag. Ik ben Johan niet, maar er zijn wel verschillende dingen die we gemeen hebben. Alle personages zijn ergens op gebaseerd, maar daarom niet op één persoon. Mijn

huidige echtgenote was zowel de basis voor Luisa als voor Johans ex in het boek.

"Het is waar dat ik gescheiden ben geweest omdat ik een relatie had met een jongere vrouw, maar dat speelde zich ondertussen al meer dan dertig jaar geleden af. Die gebeurtenis heeft een hele grote invloed gehad op mijn leven. Nu scheidt iedereen, maar toen was dat helemaal niet gewoon. De gemeenschap was gechoqueerd, maar ik was vast overtuigd. Ik heb gekozen voor de liefde en ik heb me die keuze nog geen dag beklagd sindsdien."

Zowel het hoofdpersoonage als uzelf hebben de ware liefde buiten het huwelijk gevonden?

"Ik geef toe dat het kan overkomen alsof ik buitenechtelijke relaties promoot. De pastoors zullen wel boos zijn. (lacht) Ach, het is helemaal niet de bedoeling overspel aan te bevelen, ik vind alleen dat er wat minder repressief tegen moet worden opgetreden. Nu is het bijvoorbeeld nog altijd een wettelijke basis voor echtscheiding: dat vind ik niet correct. Een affaire misschien wel, maar tegenwoordig scheidt met al voor een slippertje."

"Men moet maar eer-
ervan uit te gaan dat
overspel pleegt altijd
is in het huwelijk. Dat
niet. Er zijn bijvoorbee
hun man dertig jaar l
zen of nog erger, vern
plots uit de lucht kor
hij met een ander in b
als er liefde bij komt
volgens mij niet van s

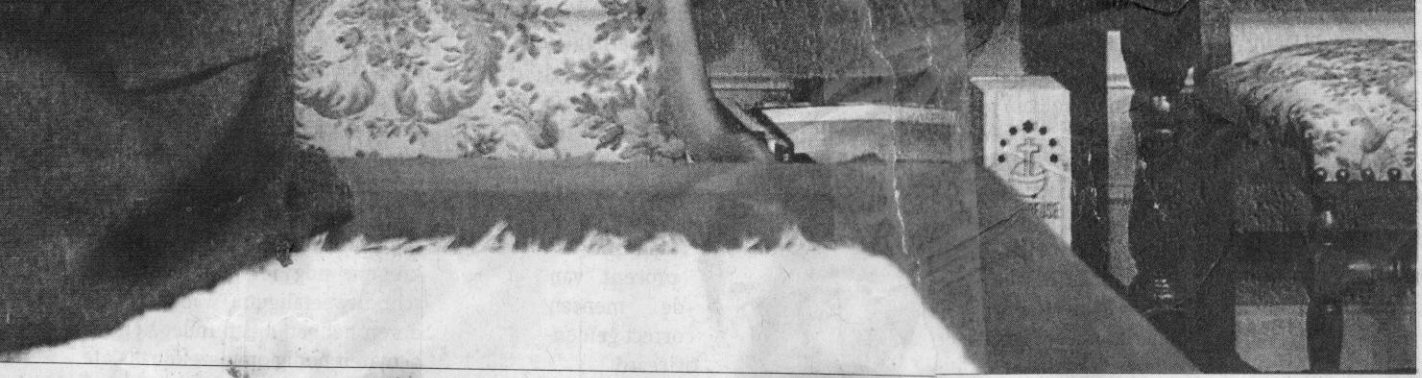
'De helft van c
haat mij, daar
al bij neerg

Overspel kan heel vui
maar het kan ook een
zijn. Natuurlijk is het
achterblijvende part
hou je nu eenmaal ni

Zijn er, wetend dat kunt tegenhouden, ties die kans hebbe overleven?

"Dat geloof ik wel ja. Z
van de liefde wakkert

Mail uw reactie op dit artikel naar ego@demorge

INGSADVOCaat SCHRIJFT ODE AAN DE LIEFDE

ors zullen boos zijn'

ntgenote was zowel de
aia als voor Johans ex in

ar dat ik gescheiden ben
dat ik een relatie had met
vrouw, maar dat speelde
ussen al meer dan dertig
af. Die gebeurtenis heeft
te invloed gehad op mijn
scheidt iedereen, maar
t helemaal niet gewoon.
chap was gechoqueerd,
s vast overtuigd. Ik heb
r de liefde en ik heb me
nog geen dag beklaagd

hoofdpersonage als
en de ware liefde bui-
velijk gevonden?

dat het kan overkomen
nechtelijke relaties pro-
stoors zullen wel boos
ach, het is helemaal niet
overspel aan te bevelen,
en dat er wat minder
gen moet worden opge-
s het bijvoorbeeld nog
ttelijke basis voor echt-
at vind ik niet correct.
misschien wel, maar
g scheidt met al voor een

"Men moet maar eens stoppen met
ervan uit te gaan dat degene die het
overspel pleegt altijd de boosdoener
is in het huwelijk. Dat klopt helemaal
niet. Er zijn bijvoorbeeld vrouwen die
hun man dertig jaar lang verwaarlo-
zen of nog erger, vernederen, en dan
plots uit de lucht komen vallen als
hij met een ander in bed duikt. Zeker
als er liefde bij komt kijken, kun je
volgens mij niet van schuld spreken.

**'De helft van de wereld
haat mij, daar heb ik me
al bij neergelegd'**

Overspel kan heel vuil en lelijk zijn,
maar het kan ook een echte romance
zijn. Natuurlijk is het pijnlijk voor de
achterblijvende partij, maar liefde
hou je nu eenmaal niet tegen."

**Zijn er, wetend dat je liefde niet
kunt tegenhouden, dan wel rela-
ties die kans hebben om te
overleven?**

"Dat geloof ik wel ja. Zolang het vuur
van de liefde wakkert, is er hoop. De

fout die veel koppels volgens mij
maken, is dat ze het vuur laten uit-
gaan. Ze nemen genoeg met de
materiële welvaart die het huwelijk
hen gebracht heeft en vergeten hoe
belangrijk de liefde is, tot ze toeslaat
natuurlijk. Men vindt wat men krijgt
vaak de normaalste zaak van de
wereld en is zelf niet bereid veel
moeite te doen.

"Wie blijvende liefde wil, moet
compromissen sluiten. In het boek
laat ik het personage van Luc daar-
over de woorden van mijn moeder
herhalen: 'Verliefdheid is vallen op
iemand's gaven, liefde is iemands fout-
ten aanvaarden'. Liefde maakt ook
niet noodzakelijk gelukkig, hoewel ik
me niet kan voorstellen dat je geluk-
kig kunt zijn zonder liefde, maar een
huwelijk zonder liefde lijkt me alles-
zins geen optie, voor niemand."

**Nochtans kan liefde op heel
korte tijd in haat veranderen?**

"Dat klopt en dat heb ik in mijn prak-
tijk tot uit den treure meegemaakt.
Een echtscheiding is nooit helemaal
keurig, zelfs als de liefde al jaren ver-
dwenen is. Als advocaat heb ik dat
niet alleen gezien, ik stond er ook
vaak middenin. De helft van de
wereld haat mij, daar heb ik me al bij

neergelegd. Een advocaat is als een
bliksemafleider in een echtschei-
ding.

"Ik probeer nochtans geen oorlog te
voeren en elke zaak van de twee kan-
ten te zien, maar soms kan het niet
anders. Het is gelukkig een minder-
heid, maar er zijn huwelijken die
puur door toedoen van één persoon
stuklopen. Er zijn mannen die hun
vrouwen slaan, maar langs de ande-
re kant zijn er genoeg vrouwen die
uit zijn op wraak en daartoe alle mid-
delen inzetten, zelfs hun eigen kin-
deren. Ik heb het allemaal gezien, de
vechtscheidingen, de haat, de einde-
loze verwijten en de koppigheid,
maar toch geloof ik in de liefde,
omdat ze bestaat."

Jacques Tremmery,
*Kom op mijn
schoot*, Uitgeverij
JAIN, verdeeld door
Maklu, vanaf 14
februari, 16,90
euro, 260
pagina's

il uw reactie op dit artikel naar ego@demorgen.be